

NJOME NAS ZAMILOVA U LJUBLJENOME

2. nedjelja po Božiću, C

Možda ćemo jednoga dana razumjeti baš sve što se događa u stanicama živih bića, možda će ljudi jednoga dana dospjeti i do ruba svemira, možda će jednoga dana razumjeti i najdublje tajne života, ali, očigledno, ima stvari koje na ovoj zemlji nikada nećemo shvatiti. Tako, npr. kako bi čovjek svojim umom mogao proniknuti dubine vlastitoga duha, kako bismo mogli proniknuti u tajne ljubavi? Što je to da čovjek čovjeka voli, što je to da muž i žena doista postaju „jedno tijelo“, što to čovjeka pokreće da vlastiti „život dade za svoje prijatelje“? Doista što je to ljubav? Tko bi mogao na to dati odgovor? Rekao bi Augustin: „Ako me ne pitaš, znam; ako me pitaš, ne znam.“

A kako tek razumjeti Božju ljubav? Evo što kaže Pismo: „*(U Kristu) nas Bog izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, na hvalu slave svoje milosti. Njome nas zamilova u ljubljenome.*“

Evo naznaka Božje ljubavi. Pomislimo! Još prije nego je svijet postojao, još prije nego li nas je stvorio, Bog nas je zavolio. Upravo zato što nas je volio, Bog nas je stvorio. Naravno, ne radi se samo o čovjeku. jer „Bog ne mrzi ni jednog stvorenja“, nego sve stvoreno smatra dobrim, dakle, vrijednim svoje ljubavi. Međutim, s čovjekom je to posve drugačije. On nas je izabrao da budemo „sveti i bez mane pred njim“, tj. da budemo njegova slika, njemu slični. Bog nas je stvorio za sebe, stvorio nas je da budemo - slikovito govoreći - članovi njegove božanske obitelji. Još više: po Isusu Kristu odredio nas je da budemo njegovi sinovi i kćeri, da postanemo dionici božanske naravi Isusa Krista. Od samih početaka Bog je imao takav naum! Još prije nego li je bilo svijeta i svemira. Možemo li mi uopće pojmiti koliko smo mi Bogu važni? I onda slijedi prelijepi hrvatski izraz: „Njome (tj. milošću) nas **zamilova** u ljubljenome“. Upravo kako veli Stari zavjet: „Jer ti si milje Gospodnje“.

Evo kako onda shvatiti cjelokupan Zakon, sve zapovijedi, sve propise i sve zabrane. Židovi su imali preko 600 različitih propisa i zabrana. Kršćani uz 10 zapovijedi nabrajaju pet crkvenih zapovijedi, osam blaženstava; a tu je mnoštvo uredaba i propisa. I sve je to razumljivo, i sve je to u redu, međutim, rekao bih, to je za one koji su još „slabi“. Slabi smo i grešni, pa nam uvijek treba određenijih uputa. Ali, u svojoj biti, sve je to po puno, puno jednostavnije. Bog te ljubi. Sve ti je dao. Najviše što je on kao Bog i mogao dati. I tu onda nema ni straha ni prisile. Čovjek Božji, svjestan svoga izabranja i velike Božje ljubavi zahvaljuje. Sve podređuje tome da bude vjeran svome Bogu i vrijedan svoga

odabranja. Onaj tko zahvalno ljubi, već će znati što mu je činiti. Ta nije potrebno završavati duge studije da bi se čovjek npr. naučio zahvalnosti prema roditeljima, ljubavlju prema djeci, vjernosti prema bračnom drugu. Zato Isus i govori da je u zapovijedi ljubavi prema Bogu i bližnjemu sadržan sav zakon i proroci. zato Augustin jako dobro zna što govori kada veli: „Ljubi, i čini što hoćeš!“

Poruka ovoga čitanja je jednostavna i duboka. Bog je za tebe toliko učinio i toliko dao. Svoje srce. Svoga Sina. Svu svoju ljubav. Jedino čime mu možeš uzvratiti je ljubavlju i zahvaljivanjem. Daj, Gospodine, da srcem shvatimo i prihvatimo tvoju ljubav, pa da onda i čitav moj život bude tebi na slavu!

Zvonko Pažin